

Ratamestarin ohjeita

Tervetuloa Kannistonmäen keskimatkalle. Ensimmäinen ohje koskee verryttelyä, joka on syytä tehdä metsätiellä, jonka varrella lähdöt sijaitsevat. **Ei siis lähtöihin siirtymistä enempää verryttelyä liikennöidyllä kylätiellä.**

Maasto on suppea ja puusto väljää. Kun rasteja on paljon ja lähekkäin, on leimatessa **syytä aina tarkistaa koodi!** Kapeiden väylien takia siimari voi risteillä useaan otteeseen juoksulinjalla, joten varokaa sitä ja sen varrella eteneviä pienimpiä suunnistajia.

Molemmista lähdöistä maasto kohoaa merkittävästi, eikä siihen kannata heti laittaa kaikkia paukkuja. Toisaalta lyhimpien ratojen suunnistajia voi lohduttaa se, että isoin mäki tulee selätetyksi jo ennen ykkösiä.

Suppean alueen takia radat ovat jopa moninkertaisia ristiratoja ja etenemissuunta vaihtuu usein. **Ole tarkkana, että kierrät radan numerojärjestyksessä.**

Kivikuvaus on Hämeessä lähes aina hieman hankalaa. **Kartalle on päässyt lähinnä kiviä, jotka ylittävät 1,3-1,5 m.** Tuon kokoiset kivet näyttävät kaukaa hyvinkin erottuvilta ja korkeilta, mutta lähestyessä ja viereen mennessä pienenevät rajan alle. Kokemusta on. Älä siis jää kaipaamaan kartalta yksittäistä rajakorkeuteen yltävää kiveä, vaan keskity kivissä kookkaisiin ja ryhmiin. Kartoittaja on myös kuvannut paikoin kiviryhmien rajan alittavia kiviä yksittäisellä kivikon merkillä, joka on syytä huomioida.

Lasten ratojen alueella on paljon erilaisia tukielementtejä, mutta polkuja rajallisesti. Alue on selkeästi tiheikköihin rajautuvana turvallinen, ja noista **tiheikköjen reunoista** voi ottaa tukea ”peilaamalla” sivulta tai edestä hakeutumatta itse huonokulkuisempaan kuviorajan reunaan.

Lasten radoilla tukea antavat myös **selkeät pitkittäiset notkot tai mäenpäälliset.** Esimerkkejä tuollaisista käyrämuodoista ja niiden hyödyntämisestä kannattaa katsoa kotona jo etukäteen.

Kartalta löytyy juoksua ja suunnistusta helpottavia **ajouria**, jotka ovat vanhoja pääuria. Maastossa niissä voi olla jo pientä pintakasvillisuutta. Tukea tarjoavat myös **aukot ja ojat.** **Peltojen reunoja** voi hyödyntää ohjaavina kohteina, mutta ne ovat kartalla kiellettyjä alueita eli **ojan yli pellon puolelle ei saa mennä juoksemaan.**

Siimarilla on paljon lyhyitä suoran metsäoikaisun paikkoja, joiden kokeiluun on nyt hyvä mahdollisuus. Kartalta nämä oikaisupaikat on helppo löytää ja maastossakin siimari on jo kaukaa havaittavissa. Rohkeasti kokeilemaan.

Ja harmaat alueet kartalla ovat yhtenäisiä poronjäkäläalueita – eivät avokallioita.

Mukavaa rastiretkää

Timo Salonen